

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **B.**, spol. s r.o., so sídlom v B., zastúpeného Mgr. L., advokátom v B., proti odporcovi **S.**, a.s., so sídlom v B., zastúpenému G. so sídlom v B., o zaplatenie **128 680,42 € (3 876 626,20 Sk)**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 11 C 140/2001, o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2007 sp. zn. 9 Co 150/07, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **z a m i e t a .**

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II uznesením zo 14. augusta 2006 č.k. 11 C 140/01-206 zamietol návrh B., spol. s r.o., so sídlom v B. na jeho vstup do konania na miesto doterajšieho navrhovateľa JUDr. A., správkyne konkurznej podstaty úpadcu Z., a.s., so sídlom v S.. Vychádzal z názoru, že podmienky v zmysle § 92 ods. 2, 3 O.s.p. na zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa splnené nie sú, keďže v zmluve o postúpení pohľadávky uzavretej 16. augusta 2005 medzi G. (postupcom) a B., s.r.o. (postupníkom) nie je dodržaná výpisom z obchodného registra stanovená forma pre platný písomný úkon konateľa postupníka – uvedenie názvu spoločnosti, mena a priezviska konateľa a slov „konateľ spoločnosti“.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie obchodnej spoločnosti B., s.r.o. uznesením z 30. novembra 2007 sp. zn. 9 Co 150/07 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že pripustil, aby do konania namiesto doterajšieho navrhovateľa: JUDr. A., správca konkurznej podstaty úpadcu Z., a.s. v konkurze, R. vstúpil ako navrhovateľ: B., spol. s r.o., N.. Svoje rozhodnutie odôvodnil zistením o splnení všetkých základných predpokladov na zmenu účastníka na strane navrhovateľa, keď za tieto

predpoklady označil existenciu právnej skutočnosti, ktorá nastala až po začatí konania; návrh účastníka alebo toho, na ktorého prešli alebo boli prevedené práva či povinnosti, o ktorých sa koná; súhlas nového navrhovateľa. Poukázal, že platnou Zmluvou o postúpení pohľadávky z 5. augusta 2003 uzavretou medzi postupcom Z., a.s. v konkurze, R. a postupníkom G., došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, a následne rovnako platnou Zmluvou o postúpení pohľadávky zo 16. augusta 2005 uzavretou medzi postupcom G., a postupníkom B., spol. s r.o., N. došlo k ďalšiemu postúpeniu tejto pohľadávky na uvedenú obchodnú spoločnosť B., ktorá podala návrh na zmenu účastníkov a súčasne vyjadrila aj súhlas, aby mohla vstúpiť namiesto pôvodného navrhovateľa.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie odporca, ktorý navrhol uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Vytykal odvolaciemu súdu nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Namietal, že prvá uvedená zmluva o postúpení pohľadávky z 5. augusta 2003 je neplatným právnym úkonom pre nezrozumiteľnosť (§ 37 ods. 1 Obč. zák.), lebo správkyňa konkurznej podstaty mala vystupovať ako účastník zmluvy a nie ako zástupca úpadcu. Ak by táto zmluva nebola neplatná z uvedeného dôvodu, bola by neplatnou podľa § 39 Obč. zák., nakoľko ak by účastníkom na strane postupcu bol úpadca, išlo by o právny úkon v rozpore s § 14 ods. 1 písm. a/ zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Ak teda prvá z uvedených zmlúv o postúpení pohľadávky je neplatná preto, že nie je zrozumiteľne označený účastník na strane postupcu a teda odporuje ust. § 37 ods. 1 Obč. zák., resp. je neplatná v zmysle ust. § 39 Obč. zák. preto, že ako postupca v nej vystupuje úpadca a nie správkyňa konkurznej podstaty a bola podpísaná v rozpore ust. § 14 ods. 1 písm. a/ zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, druhá z predmetných zmlúv je neplatná preto, že postupca pohľadávky bol subjekt, ktorý sa nestal veriteľom z tejto pohľadávky – vzhľadom na neplatnosť predchádzajúceho postúpenia tejto pohľadávky; nemohol preto túto pohľadávku previesť na spoločnosť B., s.r.o. V tomto prípade ide o zmluvu, ktorej predmetom je plnenie nemožné, nakoľko spoločnosť G. ako postupca nemohla sa zaviazat' previesť pohľadávku, ktorej veriteľom nebola. Táto zmluva o prevode pohľadávky je teda neplatnou v zmysle § 37 ods. 2 Obč. zák.

Navrhovateľ vo vyjadrení navrhol uznesenie odvolacieho súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 239 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie odporcu nie je dôvodné.

Ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže navrhovateľ alebo ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho prešli, navrhnúť, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli (§ 92 ods. 2 O.s.p.).

Súd vyhovie návrhu, ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená v odseku 2, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto navrhovateľa; súhlas odporcu alebo toho, kto má vstúpiť na jeho miesto, sa nevyžaduje. Právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované (§ 92 ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 524 ods. 1 Obč. zák. veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje (§ 90 O.s.p.).

Predpokladom, aby súd vyhovel návrhu v zmysle § 92 ods. 2 a 3 O.s.p., je preukázanie splnenia formálnych podmienok spočívajúcich v tom, že nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práva na iného, ďalej, že sa táto právna skutočnosť týka práva alebo povinností doterajšieho účastníka konania, že táto skutočnosť nastala po začatí konania a že nadobúdateľ práva súhlasí so vstupom do konania, ak má nastúpiť na miesto doterajšieho navrhovateľa. V štádiu, pri ktorom súd posudzuje splnenie uvedených predpokladov, skúma tvrdenia, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť takéhoto procesného návrhu, len z hľadiska ich možnosti (spôsobilosti) vyvolať tvrdý právny účinok – prevod alebo prechod práva na iného (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. februára 2008 sp. zn. 3 Cdo 251/2006). Samotné posúdenie toho,

či k prevodu alebo prechodu práva skutočne došlo, je vyhradené až rozhodnutia vo veci samej (v rámci skúmania danosti vecnej legitímácie účastníka konania).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zhode s uvedeným právnym východiskom po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolací súd venoval otázke posúdenia zmeny účastníka na strane navrhovateľa podľa § 92 ods. 2 O.s.p. náležitú pozornosť a jeho závery vedúce k vyhovaniu návrhu (§ 92 ods. 3 O.s.p.) na zmenu účastníka na strane navrhovateľa s poukazom na obe zmluvy o postúpení predmetnej pohľadávky v zmysle preukázania uvedených formálnych podmienok prevodu sú plne postačujúce.

Dovolateľ vo svojom dovolaní ani nespochybňuje existenciu právnych skutočností relevantných z hľadiska § 92 ods. 2 a 3 O.s.p., ale namieta platnosť uvedených zmlúv o postúpení pohľadávky, teda spochybňuje samotnú vecnú legitímáciu navrhovateľa (prevody uvedenej pohľadávky). Posudzovanie opodstatnenosti takejto jeho námietky o chýbajúcej vecnej legitímácii navrhovateľa však – ako už bolo spomenuté – je vyhradené až na rozhodnutie vo veci samej, nie teda na rozhodnutie o návrhu na zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa v zmysle § 92 ods. 2, 3 O.s.p.

Dovolací súd je názoru, že podmienky na zmenu účastníka na strane navrhovateľa podľa § 92 ods. 2 O.s.p. splnené boli a tým aj dané dôvody na vyhovenie návrhu na takúto zmenu podľa § 92 ods. 3 O.s.p.

So zreteľom na uvedené dovolací súd podané dovolanie odporcu ako nedôvodné uznesením zamietol (§ 243b ods. 1, 4 O.s.p.).

V dovolacom konaní úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, keďže nepodal návrh na uloženie povinnosti náhrady trov dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2009

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková